

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egész évre 10 ft. — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy hónapra 1 „ — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felolvas szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzetű hirdetések alkú szerinti jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

„Protestáns Néppárt.“

Heuréka... Ily diadal ordítást hangoztattak, minap az Ultramontán, — vagy hát nevezzük a napi szótár szerint — »néppárti« lapok, mikor egy erdélyrészi református telkész olyan kivánságot fejezett ki, hogy a protestánsoknak a képviselő-jelöltől meg kell követelniök, s arról biztosítást venniök, hogy a képviselő az 1848: XX. t. cz. 3. §-a végrehajtására fog minden erővel munkálni. Ime »m e g a l a k u l t m á r a p r o t e s t á n s n é p p á r t i s « ujjongának nagy örömmel!

Ha úgy volna, — bizony lett volna okuk örülni mert ha a felvilágosodás és haladás magyarországi egyházi képviselői, mely egyház egyszermind a legtözszykeresebb magyarságot kebelében tartja, elismernék a most ugynevezett »Néppárt« elveinek jogosultságát: — nemcsak maga a »Néppárt« is bizton hivatkozhatnék létjogosultságára, hanem nagy mértékben e bizottság érzetével mehetett volna a választási harcba, amelyből talán diadallal is került volna ki a hamisítlan magyarság szavazásának döntő erejével.

De bizony ez az öröm, miként hazug híresztelésen alapult kezdetében, megérdemlett szomousággá vált reménységének eddigi valóságában. A »protestáns néppárt« soha sem alakult meg; mint ilyen, sem célban sem mozgalomban nem jelentkezett; s nemis hajtotta a Zichy Nándor-féle — »ugynevezett Néppárt« malmára a vizet sem együtt nem örölt velök, ha csak egyes nagyon-nagyon szörványosan előforduló olyan hóbotos kivételekre nem fektetünk súlyt, mint az az ismeretlen, akinek »Antal Gábor dunántuli ref. püspökhöz állítólag írt levelét az »Alkotmány« közli; de amelynek elolvasásával, mindjárt tisztában van minden józan, a protestáns kereszttyénség elveit értő és érző legmiveltenebb népeimber is, hogy vagy az a levél valóban apokrif és prot. írója csak állítólagos és örökre az is marad; vagy Antal Gábor azon »igaz hive és barátja« éppen nem jogosított arra, hogy e bizalmas aláírást használja, mert ő valóban még a prot. névre is méltatlan — egy legszélsőbb gyűlölködésben utazó antisemita dühöncz, utálatos indulatának áldozva, mindenkihez, — még a »Néppárt«-hoz is szegődik s örömmel venne, sőt megvárná, hogy ennek a bűnös indulatnak, vagy legenyhébben mondva ostobaságnak, egy ref. püspököt is megnyerjen.

Mikor ez a magát a püspök »igaz hive és barátja«-nak valló állítólagos református, tanácsokat osztogatva reform. püspökének hivatkozik a kegyeletes emlékü Török Pálra aki a legjobb viszonyban állt Scitovszkyval sat, s hivatkozik a patens korszakában azon meleg hazafias érzésre, mely a zaklatott protestánsok és hazafiak ellen kijátszott összbirodalmi czélú kártya megbuktatása végett, oly rokonszenvesen nyilatkozott r. kath. honfitársainkban a protestáns ügy iránt: ki nem látja át, hogy az az érzés nem az volt, a mi a mai »Néppárt« papi és világi vezetőinek szívében nyilatkozik, hogy amazok rokonszenvezésében nem csak a felekezetiiséget levetkező, hanem a »hazát mindenek felett« tekintő magyar r. kath. papi és világi nagyok hazafias érzése nyilatkozott meg az iránt a hazafias prot. magyarság iránt, melynek alkotmánya demokrat szerkezetében a magyar alkotmány menedék helyét tekintette, mely ha összeomlik — elhalványul Magyarországon a magyar alkotmányosság iránt, még az emlékezet is.

De az a r. kath. papság akkori kiváltságos helyzete nagy előnyei mellett is, szegyennek tartotta volna egy egész például a zsidó valláshoz tartozó népséget sértegetni, gunyolni és üldözni, kivált ha az, különválasztó erkölceit, — mint ma napság — mindinkább levetkezni igyekezve, a honpolgárság legfőbb feltételében a hazafi hűségben akar a hazatöbbit polgárai v a l e g y e s ű l n i, mely midőn szemünk előtt — oly kiválóan bizonyítja meg magát teljesülő reménységnek, annyival megróhatóbb, ha akar egyes vallásfelekezetek, akár egyes politikai pártok elrontani törekcsenek azt, ami a különböz hazai elemek, a köz nemzettestvérségben, a mindenekfelett egyesítő-hazafiságban egyesülésére történik — legyenek azok bár — nem szláv vagy germán származásuak, hanem sémiták; s nem veszik észökbe, hogynem szabad a hazafiságból sem zsidó sem görögöt kizárni, mert ennek a hazának szent földén csak egy ami mindnyájunkat üdvözít — a hazafiság. S ez ország tizenhét millió lélek számában nagy számot teszi egy millió zsidó, még ha annak értelmessége, szorgalma, s munkálkodása elért sikereire nem kellene is nagy súlyt fektetnünk.

Ily faj, vagy vallásfelekezeti gyűlöltre a prot. egyházak nemcsak nem fogékonyok, hanem azt önmagukból ha-

tározottan kizárják. Olyan czélú »Néppárt« alakulásra a protestantizmusban nincs hajlam nincs tér, tehát ami egy főczélja annak az ugynevezett »Néppárt«-nak: arra, a prot. egyházak magyarságában, czimboraságra nem talál.

Az, amit az az erdélyrészi református pap kíván, hogy vegye fel minden képviselő programjába, s munkálja is egész buzgósággal az 1848. XX. t. cz. megvalósítását. az a prot. egyházban nem egy töredék, hanem az egésznek kivétel nélkül buzgó ohajtása. Ez nem reverszális kívánás valamely revizióra, mely a felvilágosodás és haladás eszme vagy munkakörét turbálná, hanem ez a hazai megalkotott törvények iránti kötelező és őszinte tisztelet; s hogy az a törvény tovább tovább papiron ne maradjon, hanem jótékony céljában legyen valósággá.

Ha aztán — miként ugy is van — az a törvény életbeléptetése, megszüntetvén az önfentartás súlyos küzdelmét folytató protestánsokban a szükségokozta aggodalmat, — sürgetik, s áldáshozó valósága örömet okozna: az bizonyára az az öröm lenne amely a megváltás hajnalhasadását jelezné.

Hogy pedig legyen már tisztában egyszer az ugynevezett »Néppárt« s tudhassa mit itéljen az általa ugynevezett »Protestáns Néppárt«-ról: vegye a mi róla való ismeretünk kijelentését.

Maga az, hogy a »Néppárt« a fenebb jelzett incidensből a »Protestáns Néppárt« megszületését látta s ennek örvendett, azt bizonyítja, hogy az a csakugyan megalakult ugynevezett »Néppárt« a katolikus tendenciákat, hangoztatja ugyan, de valósággal nem egyéb mint »Ultramontán párt«, melynek a nép boldogítással semmi köze; hanem a megcsalt nép jelszava alatt, a fanatizmus erejével — a papuralmat, a régi hűbéres uralkodási rendszert akarja visszavívni. Ez az a szép maszk mely »Néppárt« czimen gyalázatára válik a haladó kornak, a felvilágosodásnak, romlására a nép-műveltségnek s boldogulásnak: mert bizonyára nem az megy be mennyországba aki unos-untalan hangoztatja: »Uram, Uram! hanem az a ki teljesíti a tökéletesbülésre serkentő isten akaratát!

Közösséget hát mi nem vallhatunk semmiben sem a Zichy N.-féle Néppárttal; nekünk nem hazug czim, hanem a kereszttyéni és hazafiai morál valósága kell; mi oly »szent népet akarunk, melyet Isten is sajátjának tart, a melyet a setétségéből elhivott az ő csudálatos világoosságára.« — I. Pét. 2. 9. És ezt

eszközöljük a mi egyházalkotmányunkkal, mely a nép — démosz — közvetlen befolyása és részvétele által népkormányzat — demokracia. Ez a mi »Protestáns Néppártunk«, nem pedig az a hierarchiai, az ultramontán vezetők által alakított »Néppárt«, melyben a nép nem démosz, hanem **okhlossz** — csöcselék, csak arra való, hogy az uralgók kezében vakeszközül szolgáljon, melynek vége az lesz, ami következetes: »Vak, — kiben hit, jóság, tudomány, mérséklet, türes, szeretet nincs — vezeti a világot, mindketten a verembe esnek. Mát. 15. 14. Pét. 1. 5 9.

— a. — r.

A kiegyezési törvény revíziója. Érdekes hírral lépi meg ma a világot a bécsi Neue Freue Presse. Azt jelenti ugyanis, hogy az osztrák képviselőházban a jövő hétfőn kell majd a vám- és kereskedelmi szerződés felmondása iránt benyújtandó javaslat felett tanácskozni — ez a tanácskozás azonban el fog maradni, mert az osztrák törvényjavaslatot szándékozik benyújtani a vám- és kereskedelmi szövetségről szóló 1868. évi XVI. törvényzikk egy határozmányának megváltoztatása céljából. A megváltoztatandó határozmány a törvényzikk XXI. cikké, mely így hangzik:

E vám- és kereskedelmi szövetség a kihirdetés napján 10 évi időre lép érvénybe s ha fel nem mondatik, további 10 évre s így 10 évről 10 évre folyton fennállónak ismertetik el. A felmondás mindenkor csak a 9-ik év végén történhetik meg.

A N. Fr. Pr. értesülése szerint ezt a passzust így akarják módosítani. Ha a szerződés nem mondatik fel, a 9-ik év végén az

nem jelenti a meghosszabbítást, hanem csak annyit tesz, hogy ha a tizedik év végéig az új szerződés meg nem köttetik, akkor megszűnik az addig fennállott szövetség.

Részünkről alig akarunk hitelt adni ehhez a híresztelésnek. A 67. XVI. t.-cikk ily értelmű megváltoztatása egyszerűen kijátszása lenne a kiegyezés amugy is kevés garanciáinak, a melyhez a magyar törvényhozás tehát emmi körülmények között sem járulhat hozzá.

Szentesített törvényzikk. A hivatalos lap mai száma teszi közé a szentesítési záradékkal ellátva az 1896. évi XXXVII. törvényzikket a »szeged—karlovai helyi érdekű gőzmozdonyu vasut engedélyezéséről, az 1896. évi XXXIII. törvényzikket a sopron—pozsonyi h. é. vasut és serecz—szl.—margiti szárnyvonálnak engedélyezéséről s végül az 1896. évi XXIX. törvényzikket a fertővidéki h. é. vasut engedélyezése tárgyában.

Csak költőt ne szeress...!

— Mese, amely nem mese.

Irta: **Catulle Mendés.**

Egyetlen tekintettel megemmisítette összes reményeimet s aztán mosolyogva mondta:

— Nem — egy költőbe beleszeretni — nem, ilyen... ilyen bolondságot nem szabad felteleznie rólam. Nem, ilyen dolgot soha sem fogok elkövetni.

— De hát Istenem, micsoda vétet követtek el a költők, hogy elveszítették a nők kegyét? Hát nem tudnak ugy szeretni, mint a többi férfiak, s nincs-e meg az az előnyük, hogy ihletett dalokban megéneklik a szeretett nő szépségeit?

— Ah, igen, éppen ezeket a költői metaforákat nem tudom elviselni. Hiszen éppen ez ijeszt el engem, mert nem akarok szegény

barátomnak, Laurier Rózának a sorsára jutni.

— S mi történt barátónjével, Laurier Rózával?

A kegyetlen leány elbeszélte Laurier Róza történetét:

*

— Egyszer, mikor szép barátommal a tükör előtt bál ruhájába öltöttem, egy kínai váza leesett a szekrény tetejéről és összetört. S ó csodák csodája, a váza helyén egy kedves, rózsás kis tündérke jelent meg, mely éppen csak akkora volt, mint egy méhecske. S mikor megszólalt, olyan zümmögő volt a hangja, mint egy kis tücsöké.

— Róza, szólt, vannak tündérek, amelyek illatozó virágok kelyheben élnek le életüket. Én is virágkelyheben élek, puha plüsből, illatos selyemből készült virág kelyheben. Vagy nappal között, apró porcelánfigurákban élek, a melyeket annyira szeretek. Legjobban szeretek itt a budoárban tartózkodni s gyakran meglestelek, mikor egyedül voltál, megles élek, mikor az imádód itt volt s te oly elragadóan szép voltál. Oly elragadó, hogy elhatároztam hogy valamivel megajándékozzak. Kívánj valamit s én kívánságodat teljesíteni fogom, tündéri szavamra mondom!

Mit kívánhatna egyebet egy szép nő, mint hogy — még szebb legyen.

És Laurier Róza, aki sajna, egy költőbe volt szerelmes, a tüzes szerelmi dalokra gondolt, a melyeket az imádója irt róla. S a mikor ezekre a dalokra gondolt, olyan szép akart lenni, mint a milyennek kedvese megénekelte.

— Jól van, szólt a tündér s nevet. Őtözz fel gyorsan s a mint a bálterembe lépsz, kívánságod teljesülni fog.

A tündér eltűnt. Mintha valami varázsszóra történt volna, a váza cserepei ismét összeilleszkedtek s mintha mi sem történt volna, a váza megint ott állt a szekrényen.

Róza sietett felöltözködni. Alig várta, hogy a bálterembe léphessen. Bizonyos volt

Most már megyek! Lelkem, szívem
Vissza szárnyalt... itthon vagyok,
Töletek oly messze, távol!...
... Vigadjatok, vigadjatok!

Lánczy Géza.

Egy pár emberről.

Irta: **Békefi Antal.**

I.

Egy szegény pár ember összevezesztet. Elváltak engesztelhetetlen, mely gyűlöléssel. Fogadkoztak kitöréssel, hogy nem bocsátanak meg egymásnak soha.

Az asszony többször ismételte: soha. Igen, az asszony, a gyöngé testalkatú, kék szemű teremtes sokkal kegyetlenebb volt. — Erős, mély hangja volt, mely férfias daczczal csengett. A férj, aki nem tartozott a rut emberek közé, inkább a megdöbbenés látszott. — Elszörnyedt az asszonyom, nem ismertem reá.

Régen történt különben a dolog. Halványan emlékszem csak vissza a szegény pár emberre.

Az asszony, ha jól emlékszem, valóban gyöngé, beteges külsejű volt. Kék szemei lángoltak. — A törékeny kis asszony csodálatraméltó erővel beszélt. S arra határozottan emlékezem, hogy mialatt a gyűlölet hangján kikelt a férje ellen, a láz annyira magával ragadta, hogy végig tépte szűk, lapos mellén a felselyem kis kabátot. Ekkor meg-hökkenve magához tért egy kissé.

A férfura ennyire sem tudok visszaemlékezni. Nagy fejű, vastag ajku ember volt keveset beszélt. Hátat fordított az asszonynak s csak akkor fordult felé arczzal, mikor az rákiáltott:

— Feladlak én, te.

Szomor István reszkette nyujtotta fele a kezét s a tekintetével esdeklően intett.

— Istenemre mondom, Judit.
A védelmet egy erős kiáltással vágta el az asszony:

— Nem egy Istenünk van kettőnknek István.

Azt hitte a haragos a-szony, hogy az igazságos Isten az övé, a nem igazi Isten Istváné, a ki gondolom, nem is tett több kísérletet a kengesztelésre.

Az asszony a szó szoros értelmében dühöngött. Kicsi lábaival valósággal megtaposta Szomor István lelkét. Egyre fokozódó, erősebb kitételekkel élt, de azzal az e tipró, súlyos váddal, a mivel folyton fenyegetődzött, még nem állott elő. A végire tartotta kegyelem-dőfésnek. Többször a száján volt, hogy elkiáltta de ilyenkor mintha visszariadt volna. Még nem, hadd reszkessen a gyűlölt ember mentől tovább a bizonytalanságban.

Bizonyos visszavetítő hatást tett a bosszuálló vézna asszony. A lesujtott férfi teljes hatalmában volt. Játszott vele haragosan, miot a macska a prédájával.

S egyszer ujra kitört:

— Mit? hogy még te neved a fiadat? Te? Az én nyakamon ugyan nem hagyják. Atadom a lelencháznak s azt mondom: Az uramnak hozták de az uram tömlőzhen van...

— Judit! tört ki a férj.
Megnyult az asszony alakja s meggyuadt benne a gyűlölet. Az önkivületileg fokozott vad ingerőltéssel kiáltott föl:

— Biró ur, az én uram gyilkos!

Az asszony nem volt örült. Szomor István megfordult s kijelentette hogy a felesége igazat mondott.

Nem minden érdekel nélküli való lélektani fordulat állott most be.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

ANYÁM NÉV-NAPJÁN.

(1896 nov. 19.)

Eljöttére név-napodnak,
Oh engedd hadd szóljak én is,
Bár oly messze vagyok tőled,
Lelkem, szívem ott van mégis.

Messze, messze... S lásd ott vagyok
Mégis a családi körbe!
S szívem ittas, megrészegült,
Nem bortól, de örömebe.

Jó atyám s ti testvéreim
S ti vendégek, kik itt vagytok,
Jól teszitek ha pár percet
Vigságtokból nekünk adtok!

Tegyétek is! oly jól esik,
Ha köztetek vigadhatok
S jó anyámnak név-napjára
Egy levélkét szakíthatok!

Egy levélkét azon fáról,
Melynek »életfa« a neve,
A mely fanak minden ága
Boldogsággal telis-tele.

E levél a boldogságom,
Mely számomra, nekem termett...
S letéptelek, mert neked im,
Anyámhoz kell utra kelned!

Oh! engedd hát e levélkét,
Oda fűzni életfadra.
Hadd legyen im ezzel is több,
Jó szivednek boldogsága!

benne, hogy olyan szép lesz, hogy mindenki megcsodálja.

Dobogó szívvél ment a bábra. Dobogó szívvél lépett be a terembe s — ó borzalom! — rémülve futott előre mindenki s ujjal mutattak rá:

— Mi történt? Az Istenért, mi történt? Aggódva rohant a legközelebbi tükörhöz. Egy tigris is megszelidült volna attól a borzalmas kiáltástól, a melyet Róza hallatott. Igen, valóban olyan volt, mint a minőnek a költő megénekelte Haja nem volt többé haj, hanem napfényben égő pókháló. Szemei nem voltak többé szemek, hanem ragyogó csillagok. Nyaka valóban hattyunyak s ajka valóban korall volt. Angyalszárnyai voltak s keble csakugyan — hóból és alabástromból volt. . .

Szegény barátnóm! Rémulve futott ki a teremből, futott haza, a hol a tündér ismét visszaadta szépségét. A költőnek kiadta az ujját, pedig annyira szerette, hogy három bankár, négy mérnök és egész sereg kellett hozzá, hogy a költőtől kiabrándulhasson. Most már érti ugy-e, hogy miért nem akarok egy költőbe beleszeretni?

Ezt a mesét mondotta el. Tündérről beszélt ugyan, de azért még som hittem el neki, hogy ezért nem akar engem szeretni. Nem hittem neki, mert tudtam, hogy azért utasít vissza, mert vasárnap látott a »Plaza de Toros«-on egy torerót, aki oly égő szemekkel nézett rá, hogy lángba borította a szívet. Ó, mennyire gyűlölöm ezeket a — torerokat!

A komáromi szobor.

A bevehetetlen magyar vár tőszomszédságában, a komáromi híres sáncok mellett elterülő Komárom szab. királyi városban egy nagy magyar tábornoknak, Klapka Györgynek emlékszobrát leplezték le, a szabadságharcz dicső emlékei iránt kegyelettel viseltető nagyszámú közönség jelenlétében.

A komáromi vár hősi védőjének, a hő-

setek színhelyén emelték a szobrot, a legméltóbb helyen áll tehát. Itt daczolt a hősi tábornok az osztrák tuleróval és itt dőlt dugába a császári armádia minden törekvése. A viszonyok késztették a tábornokot kapitulációra, de akkor is becsülettel vonult ki katonáival együtt, megmentve őket még attól a szegénytől is, hogy büntetésből az osztrák ezredébe sorozhassák.

Szép és nagy idők emlékei ujjalt meg a mikor a lepel a szobormuról lehullt. A mai nemzedek a hősi vitészség megtestesülését látja itt a kőbe kifaragva és lelkesülhet a dicső példán. A kik pedig az ünnepélyen résztvevők közül maguk is tanui voltak a 48-as nagy napoknak és a komáromi hősi védelemnek, azokban az öröm érzete kelhetett, hogy a mai nemzedék róttá le a hála adóját, a mely elég sokáig késett. A hivatalos Magyarország persze távol maradt az ünnepélytől.

Komárom hősi védőjének, a magyar szabadságharcz egyik legnagyobb alakjának, Klapka György tábornoknak emlék szobrát vasárnap leplezték le Komáromban. A szobor leplezésénél ott volt Klapka György a hősi tábornok fia, aki Párisból érkezett.

A szobor leplezés előtti emlékünnepegy volt d. e. 11 órakor a megyeház nagyszobrában, a melyet Tuba a János komáromi képviselő nyitott meg. Utána Czéh István elszavalt nagy hatással Kenderessy Imre Klapka czimű ódáját és Kacz Lajos városi tanácsos emlékbeszédet mondott.

Az emlékbeszéd meghallgatása után kivonult az ünneplő közönség a szoborhoz s Klapka térre, a melyen ezernyi nép tolongott.

A komáromi daleyessület elénekelt a Himnusz, a mely után Tuba a János orsz. képviselő mondott beszédet, miközben lehullott a szoborról a lepel.

A szobrot Róna József, tehetséges fiatal szobrász készítette. A mű minden ízében eredeti felfogású. A foalak két méter és 20 czm. az egész szobor pedig 7 m. magas. A szabadságharcz vitéz tábornoka nyugalommal és

délczeleg magatartással a l. jobb kezét ökökre szoritja, baljában pedig kardját tartja felemelve. Vallan lobogó köpenyét hatraveti és jobb lábával kissé előre lép. Arczán szilárd elszántság ül, fejét kissé hatraveti és sasteekintettel néz a távolba.

A talpazat Komárom vár főkapuját ábrázolja. Tetején ágyuroncok és zászlók hevernek. A talpazat mind a négy oldalán különböző felirat van.

Az északi oldalon: »Komárom hősi védőjének, a nemzeti kegyelet 1896.« A keletin: »Kápolna—Isaszeg 1848—1849.«

A nyugati oldalon: »Nagy Sarló—Komárom 1848—1849.«

Végül a déli oldalon a hősi neve olvasható: »Klapka.«

Ez utóbbi oldalon levő üregerü bejarat előtt, egy hatalmas oroszlan áll őrt.

Táray Lajos polgármester vette át a szobrot a város nevében s utána Pósa Lajos szavalt a óriási hatással remek ünnepi ódáját, melyet a hallgatóság lelkesen megénekel.

A komáromi daleyessület elénekelt a Szózatot s ezzel a hazafias nemzeti ünnepély véget ért.

Délben lakoma volt a J ó p á s z t o r -hoz czimzett fogadóban, melyen számos hazafias felköszöntőt mondtak.

Rendkívüli városi közgyűlés.

(Saját tudósítónktól.)

Debreczen, nov. 17.

Zsufolásig megtelt ma a közgyűlési terem a 10 órára összehívott rendkívüli városi közgyűlésre. Szék is kétszerannyi helyeztetett el ma a teremben, mint máskor, mert a tegnapi Bikabeli tanakodáson berendelt mamelukok megérkezésére bizton számítottak.

A főispánék nem csaldtak, minden epkéláb kormánypárti városatya kiket civilbe öltözött hajduk toborzottak össze a közgyű-

vénytelen, mint a kis fiam, a ki miatt a feleségem feladott.

Egy ostoba leány elhozta a feleségemhez a kis fiamat, e miatt van az a szakadás. Félek, hogy az a megőrült asszony elpusztítja a kis fiamat

Ami a gyilkosságot illeti, az ugy történt hogy én a folyó partján állottam alkonyat táján, Gyári Pepi pedig s hidon men. Én lőttem, Gyári Pepi lefordult a folyóba, lemerült s én utána dobtam a fegyvert. Arra a helyre a hol lemerült. Sikerült, mindenki öngyilkosnak tartotta.

Ezt vallotta Szomor István.

De a bíró rákiáltott:

— Hazudik maga!

— Nem én, mind igaz! felelt a rab.

— Hazudott, ha mondom. Kihagyta az

igazi okot: Klar Juditot kihagyta. A rab nem szólt. — A bíró mondta még ezt:

— Mire való ez a nagylelkűség.

III.

Nyolcz, vagy tíz év után, már nem tudom bizonyosan az időt — megzörgették alkonyattájt Klar Judit ajtaját.

— Judit, bocsáss be.

Az asszony megrázó kiáltására felébredt a becézve felnevelt tizenkét esztendőes gyerekek.

A kinyitott ajtón belepert egy szürkülő haju erős testalkatú férfi. Az asszony le- rogyott a lábához s átkulcsolta.

A gyermek ijedten menekült a különös vendég feléje nyújtott karja elől.

De az anya rákiáltott nevető zokogással:

— Csókold meg az apádat . . .

A hatalmaskodó szenvedélyes asszony hirtelen összezsugorodott mint a ki szörnyen megijed S bámulta az urát.

Az imént mag gyáván összetörve meghunyászkodott férfiu pedig magasra emelte a fejét s az asszonyt semmibe sem véve, diadalmas hangon moadt.

— Igazat moedett az asszony. Emlékszik bíró ur a Gyár Pepi halálára? Biz azt jól eltaláltam a partról.

Ezzel vége volt a jelenetnek. Az asszony csodálatra méltóan lecsendesedett, Föltűnőben sokkal annál a hogy a kielégített bosszuszavagy elszokott csendesedni. Azt kérdezte van még reá szükség? Eőtlen. szenvedő volt a hangja. A bíró intett felé, hogy várjon.

A ferjét elvezették előtte,

Egymásra néztek.

Elváltak engesztelhetetlen, mély gyűlöltéssel. Fogadkoztak újfent kitöréssel, hogy nem bocsájtanak meg egymásnak »soha»

Az asszony fölingerülve kiáltott utánna.

— Soha!

Aztán megkérdezte tőle a bíró?

— Mondja csak az asszonyság, mért árulta el az urát? Mert nehezen a lelkiismeret bántotta.

— Nem ám, — kiáltott fel az asszony, hanem a szívem.

— Mit tett az ellen a ferje?

A régi bnsszuálló asszony jelentkezett erre megint:

— Megcsalt!

Azóta csaknem elfelejttem az egész izgató történetet.

II.

Szomor István 38 éves róm. kath. nő, egy törvénytelen gyermek apja. büntetve nem volt, foglalkozása aranyozó és festő

Vallomása:

Nem halgatok el semmit se. Sőt mond-

hatom hogy ha nem szerettem volna Klar Juditot jelentkeztem volna régen. De nem tudtam a boldogságtól megvalni s abból egyszerre tömlőcbe menni.

Hanem az asszony által ide lökve, nincsen semmi halgatni valóm. A mi azt illeti semmi eredeti nincsen az egész esetben és bonyodalom meg éppen semmi.

Alávaló irigységnek nevezhetném az egész okát. Ugy neveltek.

Apám gyűlölködő ember volt. Megtudta volna ólni Komáromi Andrást, mert annak a lova szebb volt mint az övé. Gyűlölte mindazt a kinek egy krajczárral több vagyona volt, mint neki. El tudta volna veszíteni azt az embert, a ki nálánál kevesebbet dolgozott és többet evett.

Egyszer a cselédet evésközben torkon ragadta e szavakkal:

— Nézd ezt a kutyát, milyen sokat eszik. Nem az ételt sajnálta tőle, csupa irigység volt.

Nekem is jutott ebből az alávaló szenvedélyből. Megmondhatják az ismerőseim, hogy jóformán nem is ismerem Gyár Petit.

Miért gyűlöltem?

Gyűlöltem minden ok nélkül. Higgyék el, bíró ur, nem tudtam, ma sem tudom miért.

Tan azért, mert s hivatalnok volt, engem pedig iparos számba vettek. Vagy tán azért, mert sokszor láttam s előbbre való volt nálam.

Mintha az utamban lett volna. Pedig nem volt ott. Tan észre se vet.

Mit kérdez a bíró ur! Szerelem? Dehogy! Nem udvaroltunk egy leánynak soha. Nem, ha mondom. Ne is szaporítsuk a kérdést, én nem tudom adni okát tettemnek.

Gyűlöltem. Irják föl, hogy gyűlöltem azért, mert ő törvényes fiu volt, én pedig tör-

lésre, megjelent hogy a kellő perczben kéznél legyen.

Kevéssel 10 óra után gróf D é g e n f e l d József üdvözlővén a közgyűlést, azt megnyitja és jelenti, hogy ezen közgyűlésnek összehívását a belügyminiszternek a szervezési szabályzat tárgyában küldött leirata tette szükségessé.

Az első tárgy azon legfelsőbb királyi kérésirát felolvasása volt, melyet jó királyunk a nemzet ezredévi ünnepe alkalmából az országhoz intézett.

A királyi leiratot S z a b ó Kálmán titkár olvasta fel, melyet állva hallgattak meg. A királyt élénken megéljenzették.

A közgyűlés hódolatteljes tudomásul veszi a leiratot és 5000 példányban kinyomtatni és a városi polgárok körében kinyomtatni rendeli.

Olvassák J ó z s e f m. kir. főherceg köszönő leiratát a város Mária Dorothea esküvéje alkalmából hozzá intézett üdvözlő tevére.

Szintén állva hallgatják meg és örvendetes tudomásul veszik.

A belügyminiszternek azon leiratát, melyben tudomásul veszi, hogy a tisztújítást a f. évi decz. 10-iki közgyűlésen óhajtja a város megejtetni, tudomásul veszik.

A szervezési szabályzat.

R o n c s i k Lajos jegyző olvassa a belügyminiszter ismeretes leiratát, melyben a múlt közgyűlési határozatot feloldja és újabb határozat hozatalra utasítja kemény rendeletben a közgyűlést.

Felolvassák a belügyminiszternek a módosításokat elrendelő leiratát is.

A tanács előterjesztésében javasolja a módosítások eszközölését.

Dr. B a k o n y i Sámuel volt az első felszólaló, ki azzal kezdette beszédét, hogy indítványozta, miszerint a t a n á c s i e l ő t e r j e s z t é s v é t e s s é k l e a n a p i r e n d r ő l. Elsősorban kifogásolja a tanács azon eljárását, hogy ezen belügyminiszteri leiratot az illetékes szakkbizottság a jog- és pénzügyi bizottság mellőzésével hozta a közgyűlés elé. Ez ellenkezik ugy a törvénnyel, mint a mi tanácskozási és ügyrendünkkel. — Majd heves szavakban kél ki a belügyminiszter törvénytelen eljárása ellen és kijelenti, hogy azon közgyűlési határozatot mely a szervezési szabályzatot a napirendről levenni határozta. — megsemmisíteni nem volt joga. A belügyminiszternek a törvény világos rendelkezései szerint egy törvényhatóságnak csak azon határozatait szabad megsemmisíteni, a melyek vagy törvénytelenek, vagy illetéktelenül hozattak. Azon határozat sem törvénytelen, sem illetéktelen nem volt, épen azért a belügyminiszter nem járt el törvényesen s legjobb meggyőződése szerint törvényhatóságunknak nincs más mit tenni, mint az egész szervezési szabályzatot a napirendről levenni. Azt akarja ezen belügyminiszteri leirat, hogy a december hó 10-iki közgyűlés már az új alapon szervezze tisztikarát, mivel az új szervezeti szabályzat már jóváhagyottnak tekintendő. Hát el van-e az látva jóváhagyási járadékkal? A mi nincs rávezetve ajóváhagyási záradék addig az jóváhagyottnak nem tekinthető s az mint elintézetlen szabályzat végre nem is hajtható. Ennélfogva, ha még jóvá is lesz hagyva a szervezeti szabályzat, az csak a rendes 30 napi kihirdetés után hajtható végre

— Tisztelettel indítványozom még egyszer a tanács előterjesztésnek a napirendről való levételét.

D é g e n f e l d főispán huzakodott ezután elő az ő skrupulozus megjegyzéseivel. B a k o n y i dr. azon szavaira, hogy a belügyminiszteri leirat a jog és pénzügyi bizottság kikérésével került a közgyűlés elé, azt mondja, hogy arra nem is volt szükség, mivel az már határozott ez ügyben s elfogadta a módosításokat is. Hogy nem törvénytelen a múlt közgyűlési határozat az természetes, mert hiszen az lett volna, ugy ő nem bocsátotta volna szavazásra.

J u h á s z Ignác azon kezdi beszédét, hogy bizonyos formák vannak, a melyeket a közgyűlésnek meg kell tartani. Nekünk van tanácskozási és ügyrendünk, — a melyek határai között m o z o g h a t u n k. — Nagy és lényeges hibák követték el a jelen alkalommal. Ezek közül már többet előadott dr. B a k o n y i Sámuel ur, én csak azt teszem hozzá, hogy a jelen rendkívüli közgyűlés kellőleg meghirdetve nem volt s a szokásos 24 órai határidő sem tartatott be. Ezenkívül a jog- és pénzügyi bizottságot is kikérték, de a miniszteri leirat is törvénybe ütközik. — Ő hozzájárul minden tekintben B a k o n y i indítványához.

Egy kis vihar.

D é g e n f e l d: Kíván-e még valaki a tárgyhöz szólni?

B a k o n y i dr. Én csak még köszönetet akarok mondani a főispán urnak azért, hogy beismerte miszerint a szervezési szabályzatot a napirendről levett közgyűlési határozat törvényes, amelyből önként következik az is, hogy elismerte a főispán a belügyminiszteri leirat törvénytelenességét is.

A f ő i s p á n kijelenti, hogy, ő csak B a k o n y i beszédére megjegyzésként mondotta azon szavakat, de ez nem jogosíthat fel senkit sem arra, hogy azt magyarázza és abból következtetéseket vonjon le. (Hm. hm!)

A szavazás.

Gr. D é g e n f e l d: Miután többen nem kívánnak a tárgyhöz szólni, felteszem a kérdést: Elfogadja-e a közgyűlés dr. B a k o n y i Sámuel indítványát? Igen-e vagy nem?

A főispánnak dr. B a k o n y i ívet nyújt át, a melyen 21 bizottsági tag névszerinti szavazást kér.

A főispán a névszerinti szavazást elrendeli. A névsort V é r t e s s y István főjegyző olvasta, az igen-nel szavazókat R o n t s i k Kajos I-ső aljegyző, a nem-nel szavazókat V a r g a Károly II-od aljegyző jegyezte.

A névszerinti szavazás megejtetvén Dr. B a k o n y i Samu indítványát 44 szóval 90 ellenében elvetették.

Fellebbezés a határozat ellen.

A szavazás eredménye óriási visszatekintést keltett a teremben s zugás fogadta a főispánnak a határozatot kimondó jelentését.

Dr. B a k o n y i Samu rögtön szólásra állott fel és a közgyűlésnek ezen határozata ellen azonnal fellebbezést jelentett be és kérte a főispánt, hogy ezen bejelentést tudomásul

veszi és a jegyzőkönyvbe bevételezni rendelje.

Az ülés vége.

Hozzáfogtak ezután a szervezési szabályrendeletnek a belügyminiszteri rendelet értelmében való módosításához s azokat egymásután fogadták el.

Ezután még felolvasták a debreczeni királyi törvényszéknek az átiratát, melyben a S z a b ó József főszámvevő ellen folyamatba tett vizsgálat beszüntetéséről értesíti a törvényszék a városi közgyűlést.

A közgyűlés az átiratot tádomásul veszi, mely után $\frac{3}{4}$ 12 órakor az ülés véget ért.

Színház és zene.

A vigéczek hétfőn este negyedszer vonzott meglehetősen nagy közönséget a színházba. Az előadás a már megszokott módon folyt le s a publikum újra elfogadta s megnevelte a darab bohóságait.

Csak párosan. Ma este a C s a k p á r o s a n bérletszünetben fog színi kerülni s így egyelőre a sajtó majdnem egyhangu állás foglalása nem volt képes a debreczeni színházat megmenteni ettől az erkölcstelen komédiától, kíváncsiak vagyunk a közönségre magára, mert most igazán rajta a sor szigorú bírói tisztét gyakorolni. Mint értesülünk különben nagyobb tüntetésre lehet ma a színházban kilátás.

Kedvezményes színházi jegy. K o m j á t h y János a nemes szívi szinigazgató, a ki már kétszer volt szíves drámai előadásokra a tanuló ifjuság közt leendő szétosztás végett színházi jegyeket küldeni, mint értesülünk, a joghallgatók segítő egyesülete elnökének közbenjárása folytán legközelebb földszinti támlásszékekre állandó 25%-os kedvezményt fog a diákoknak adni.

Táviratok.

A Korotnai dr. ügye.

Budapest, nov. 17. (A Debr. ered. táv.) A Patsu-eset hírére Korotnai ellen egy újabb, hasonló szenzációs feljelentést szándékozik egy ismert nevű fővárosi ügyvéd a rendőrségnél beadni.

A feljelentés tartalma röviden az, hogy pár évvel ezelőtt egy többszörös józsefvárosi háziur hirtelen elhalt. A cseléd azonnal a háziorvost, Korotnai drt hívatta, a ki a beállott halál konstatalása után nyomban magához vette a Wertheim szekrény kulcsait, a melyeket később átadott egy a családhoz nem tartozó idegen embernek.

Az elhunyt fia a Wertheim szekrényben remélt 60.000 frt helyett mintegy 300 frtot talált.

A fiu azon hiszemben, hogy Korotnai az ő örökségét is a Patsu Miklóshez hasonlóan megdézsmálta, feljelentést szándékozik tenni Korotnai ellen.

Budapest, nov. 17. Az a fővárosi háztulajdonos, a kiről a fentebbi sorokban szó van, mint azt budapesti tudósítónknak ma délben érkezett távirata jelenti: Halász Olivér, H a l á s z Géza volt országgyűlési képviselő fia. Halász Géza, a ki a M. T. Akadémiának is levelező tagja volt, 1888 aug. 22-én halt meg szintén szívvelhűdésben. Korotnai daczára a bekövetkezett halálnak az egyetlen tanút, a házmeztart, patikába küldte. Mikor vissza jött átadta neki a szekrény kulcsát. Az elhunyt

fia Halász Olivér később a szekrényben 40,000 forint helyett 300 forintot talált.

Gyilkosság gyanuja alatt.

Budapest, nov. 17. (A Debr. ered. táv.) Korotnai dr. bűnügyének híre kétségtelenül legkínosabb feltűnést a IV. ker. előjáróságánál idézte elő.

Prohászka Ferencz ker. előjáró, midőn az esetről értesült, nyomban megtette a kellő intézkedéseket, hogy Korotnai dr. kerületi orvosi állásából elmozdítassék.

Együttal pedig saját katáskörében magára nézettel Korotnai dr. hivatalos működésének. Ezen vizsgálatserű kutatásai közben egy megdöbbentő momentum vouta magára figyelmét.

Korotnai dr. állítása szerint páciense, öz. Patsu Miklósné, október hó 23-án hajnali három órakor halt meg. Ezt az időpontot vezette be Korotnai dr. mint kerületi halottkém az előjáróságnál vezetett lajstromba s ehhez képest állította ki a temetéshez szükséges hatósági czédulát.

Ugy a házbéliek, mint több tanu ezzel szemben az állítják, hogy Patsuné október hó 23-án délután 3 órakor halálozott el.

Prohászka előjáró — szigorú vizsgálatot indított e miatt s ennek meglepő eredményeként, mint értesülünk, konstatálva lett, hogy Korotnai dr. korábbi időpontra tette az elhalálozás idejének bekövetkeztét, mint amikor a történt. Ezzel mást nem akart elérni, mint azt, hogy Patsunét mihamarább eltemessék.

Megjegyzendő, hogy szabályrendeletileg van a fővárosban szabályozva a temetkezési időpont.

A halottat, a haláleset bekövetkeztétől számított 12 óra előtt eltemetni nem szabad de viszont 36 óra után sem szabad a föld színe felett tartani.

Tekintve Korotnai bűnösségét, önként felmerül most a súlyos gyanu, mi készítette őt arra, hogy pacziensének, Patsunénak holttestét mielőbb eltüntetni akarta a föld színerél.

A lelkiismeretfurdalás semmiesetre sem. Az az érdekszál az évi járadék zzedése melylyel a muzeum-körui ház megvétele alkalmával magához lánczolta Patsunét, ugy látszik a terhes volt reá nézve, s miharább szabadulni akart tőle.

Mután pedig egy emberi élet hosszúsága nagyon is bizonytalan mint kezelő orvosa az aszonynak, nem lehetetlen hogy bűnös uton segítette ezt a másvilágra.

Ez a feltézés ma még nincs tényekkel teljesen beigazolvva. Tény az hogy a IV. ker. előjáróság megállapított minden kétséget kizáró módon, hogy Korotnai dr. meghamisította öz. Patsuné elhalálozás idejét a valóságnak meg nem felelő módon vezette be s erről hamis halotti czédulát állított ki.

A IV. ker. előjáróság ebben az ügyben szerzett bizonyítékait a napokban a budapesti törvényszék rendelkezésére fogja bocsátani.

Legújabb.

Budapest, nov. 17. (A Debr. ered. táv.) A szomorú hírnévre vergődött dr. Korotnai (Krick) Árpádot két börtönőr ma Dr. Ill vizsgálobíróhoz vezette, ki őt nyomban kihallgatta.

Az osztrák képviselőházból.

Bécs, okt. 17. (A Debr. ered. táv.) A Reichsrath tegnapi ülésén

Glanx miniszter nagy zaj között kijelentette, hogy Ausztria a kereskedelmi szerződést Magyarországgal — a kellő időben felfogja mondani. — Ugyancsak ott Badeni kijelentette, hogy a Nemzetnek az osztrák kormányt támadó cikkével nem vállal a kormány szolidaritást.

Millenniumi emlékérmek.

Budapest, nov. 17. (A Debr. ered. táv.) Br. Bánffy Dezső a millenaris kiállítás emlékére száz régi mintájú arany emlékérmét csinaltatott. Háromt közülök diszes tokban a királyi család és pedig Ö felsége I. Ferencz József, Erzsébet királyné és Jozsef főherczeg részére ajánlott fel, kik el is fogadták. A többi 97-et a kiállítás notabilitásai, a legtöbb érdemet szerzett kiállítók kapják meg emlékül. Így érmet nyert a herczegprimás, Szilágyi Dezső, Thaly Kálmán s közéletünk több kitűnő tagja.

Polgármester pályázók.

Budapest, november 17. (A Debr. ered. táv.) Ma déli határidőig a polgármesteri állásra Gerlóczy és Markus alpolgármesterek jelentkeztek.

Ujdonságok.

* Egyházkerületi tanácsbíró választás.

Ma hirdették ki a tegnapi megkezdett egyházkerületi tanácsbíró választás eredményét. — Illyés Bálint helyére választottak tanácsbíró, A bizottság elnöke Kis Aron. a tisztautuli egyházkerület püspöke volt. A kandidatusok: Soltész László, Mitróvics Gyula és Madarász Imre közül egyik sem nyert abszolút többséget. — Soltész és Madarász között mint a kik a legtöbb szavazatot nyerték, új választás lesz.

* Főolvasó estély a főiskolában.

Röviden már megemlékeztünk a főiskolai magyar irod. önképzőkör azon nemes elhatározásáról, hogy lapjának a Hetti Közlönynek — kiadási költségei fedezésére — felolvasó estélyt tart. A felolvasó estély, mint értesülünk, f. hó 25-én a főiskolai díszteremben tartatik meg, a melyre már most felhívjuk olvasóink figyelmét.

* Hírek a kereskedelmi és iparkamarából.

(A pályatest biztositása.) A m. kir. államvasutak debreczeni üzletvezetője az 1897 esetleg 1898 és 1899 evekben szükséges pályafentartási faneműek biztositásának érdekében követt pályázati hirdetményének részletes feltételeit és méretjegyzeteit megküldvén, azok a kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők. Ajánlatok f. é. November hó 28-ig elfogadtatnak. (Famagvak eladásai.) A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur a kereskedelmi és iparkamaráknak megküldte azon kimutatást, melyben a birtokosok által eladásra szánt famagvak vannak feltüntetve. Még pedig kocsányos, kocsántalan, késői és esertőlyfa magvak, bükk, lucsfenyő, jegegye és erdei fenyő, továbbá akác és juharfa magvak, A mennyiség valamint az árak a kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők. — Pályázat kő és földnemű anyagokra. A m. kir. államvasutak Budapest jobparti üzletvezetősége az 1897 évre szükségelt kő és földnemű anyagok, kájha és tabor tűzhely alkatrészek, befásítási és veteményezési, fanemű és más különféle anyagok beszerzésére f. é. November 27-iki

lejárattal nyilvános pályázatot hirdet. A feltételek a kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők. — (A belgrádi színház világitása.) A nagym. kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur értesíti az érdekelteket, hogy a Belgrádban székelő építkezési miniszterium f. é. nov. 27-iki lejáratl a szerb királyi színháznak villanyvilágítással való bereendezésére árlejtést hirdet. A világitási sorozat a színházi helyiségek elrendezése, a vezetékhalózat tervei, valamint az electró-technikai köveleményekre vonatkozó határozatok a fentvezet miniszterium számvevőségénél megtekinthetők. (Műhelyfák szerzése.) A m. kir. államvasutak igazgatósága az 1897-ben műhelyei fák (mint emelőfa, feszítőrud. puhafarud, különféle pallók stb.) beszerzése czéljából, nyilvános pályázatot hirdet, melyre az ajánlatok f. é. november hó 20 ig Budapest Andrássy ut 73-75 sz. benyújtandók. — Az ajánlatok a kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők.

* A főiskolából. A magyar irodalmi önképzőkör elhatározta, hogy a Hadházon rendezendő Földi János emlékünepélyre képviselőket küld ki.

* Takács Zoltán betegsége.

Több lapban az a hír volt publikálva, mántha Takács Zoltán dr. a szegedi csillagbörtönben megőrült volna. A börtönben tisztviselőtől vett híteles értesítés után írja szegedi tudósítónk, hogy a Takács Zoltán dr. rohamairól terjesztett hír semmi alappal sem bír. Mindössze annyi igaz, hogy Takács jelenleg a rabkórházban van, mivel a séták alatt erősen meghűlt. Takács Zoltán dr. tudvalevőleg magánzárkában fonja a gyékénykosarokat, s így rabtársaihoz nem is vagdoshatja volna a kosarokat.

* Szirmainé Mészáros Juszti urnő ki Debreczenben a művirágkészítési tanfolyamával oly igazán szép sikert ért el, a most bezárt millenaris kiállításon egy csokrot nyújtott át Ö felsége a királynak. A király ma 5 arany a t küldött a megyéhez Szirmayné számára.

* A Közlöny.

Ma vettük a debreczeni hittanszaki önképző társulat által szerkesztett Közlöny f. évi 1-ső számát, mely a református emlékünnepele következtében október hó helyét ma jelent meg. A szerkesztők előzőként buzditást intéznek a fiatalságához, arra a nagy kötelességre figyelmeztetve, mely épen a theologusoknak nagy kötelessége: a buzgó munkálkodásra, az egyház érdekében. Rámutat a veszelékre, melyek felekezetünket más felekezetek részéről fenyegetik, rámutat a közönyre, mely fenyegeti a vallást, hite. A szép előszó után Veress Istvánnak az okt. 31-iki reformáció-emlékünnepelezen Laszky János felolvasott tartalmas értekezése következik. Ugyancsak a ref. emlékünnepele Bagamery Karoly 3. th. által elszavalt »Reformáció emlékünnepele« Juhasz Sándor költeménye, majd az ünnepély záróbeszéde Nagy S. seniortól találnak a többi oldalon helyet oratoriumi szemle és vegyes közlemények zárják be a 8 oldalas füzetet. A »Közlöny« Bagamery K. 3 th. és Kuthy Zolt. 4. th. szerkesztik.

* Ünnepély az ev. ref. felsőbb leányiskolában.

Lélekemelő ünnepélyt rendeztek ma reggel a debreczeni ev. ref. felsőbb leányiskolában Dóczy Gedeonnak, az iskola érdemes igazgatójának születésnapja alkalmából. Az őszinte tisztelet, szeretetteljes ragaszkodás szép megnyilatkozása volt ez az egyszerű, de épen egyszerűségében kedves ünnepély, melyen résztvettek a felsőbb leányiskola, a vele kapcsolatos kereskedelmi tanfolyam és elemi osztályok növendékei teljes számban s

az intézet tanszékére. Az ováció reggel 9 órakor a rendes istentisztelet után vette kezdetét; a díszteremben az ünnepeket, a tanári testület érzelmeit Nagy Gyula vallásnár tolmácsolta szokott ékesszólással, a bibliából vett találó hasonlatok mellett apostrofálta a kiváló tanferfit, mint az ünneplő kis sereg Mózesét az isko Józsuéját a háromezázak (anövend-kek létszáma) erős Gedeonját. Dóczy meghatott hangon mondott köszönetet ünnepeketért, biztosítva a jelenvőket, hogy a míg őszinte ragaszkodásnak s elismerésnek tapasztalt nyilvánulását a tanügy szolgálatában kifejtett munkásság legszebb jutalmául tekint, másfelől ele hatraleyő részét is kitartással és laudatlan munkakedvvel fogja a hozai nőnevelés fejlesztésére szentelni. Az ünnepély az igazgató életése mellett ért véget.

* **Katalin tánccmulatság.** Az iparos ifjuság önképző egylete által e hó 22-én — vasárnap — a „Bika” szálloda dísztermében tartandó „Katalin” tánccmulatságra, a meghívók széthordattak; — felkérésre ennél fogva a meghívásra igényt tartó, — meghívó nem kapott egyéneket, hogy ez iránt az egylet néhány ucczai helyiségébe felfaradni sziveskedjenek. Debreczen, 1896. november hó 17. Kiss Sándor biz. elnök.

A közönség köréből.*)

Válasz Kiss Sándor orvoshoz.

H-Szoboszló, nov. 16.

A Debreczeni Ellenőr tegnap számában volt szives Ön egy általam írott minden értelmes, józan gondolkodású ember által teljesen tárgyilagosságnak és a tényekkel tökéletesen megegyezőnek jelzett cikk következtében megtenni, hogy gyáva, gazembernek nevezett. Ezzel Ön azon az uton jár, amelyen Polónyi Géza nevű pertu barátja, a ki Kossuth Lajost a gyilágylóult vén Lutheráusnak mondotta; azt az elvet követi a mit Ugron Gábor, a ki Szentesen Kossuth Ferenczet veszett ebbhez hasonlította, s hasonlóságnak látszik Ön Sima Ferenczhez, a ki mindazokat, kik nem egy véleményen léteznek öve: korbácscsal ijjeszti.

Doktor Ur! A ki igazságot szól, az el van készülve arra is, hogy az rosszul fog esni annak, a ki az igazságot nem szereti. — El lehet készülni, mert az már így szokás. Tudtam, hogy Önt a száraz, tényekkel bebizonyítható igazság dühössé teszi s harapni fog, ha lesz kit, mert ez már szokása, mióta Szoboszlón a Polónyi-világ tart. Tessék meggyőződve lenni, hogy én — emberi természetem van — nem fogok ennyire menni. Nem jövök ki a rendes kerékvágásból semmiféle titulus arczomba csapásáért, mert Ön a tiszta igazságot komisz inzultálás által akarja elütni; piacra viszi testét, hogy megmentse lelkét. Ha Önnek igaza van miért nem megy Ön a sajtóbírószághoz?

Ha Önnek tiszta a lelkiismerete a lezajlott választásból kifolyólag; ha nem Ön árulta el a hajdu-szoboszlói választókerületet a Polónyi malmára s ha Ön nem érdekből dolgozott, miért nem jelentkezik annál a független bíróságnál, amelynek esküdttszék a neve?

Mert jól tudja, hogy Debreczenben nem találna olyan tizenkét esküdtet, a ki Önre bűnöst ne kiáltana.

Igen Doktor ur! Ön bűnös, még p-dig politikai bűnös. Az ön állapotos működése okozta azt a szégyent, hogy ma az ország előtt a hajdu-szoboszlói választókerület szemlesütve áll, arczunk szégyenkezve pirul, hogy

*) E rovathoz közlöttekért felelőséget csak a sajtóhatósággal szemben vállal a Szerk.

itt az ország szívében, mi romlatlan hajduk, megtépve a szent zászlót, melyre a Kossuth név s ezzel a haza függetlensége, szabadsága van felírva, bemocskolja a multat s tönkretéve a jövőt, bámulatosan silány és érthetetlen szegénységi bizonyítványt állítottunk ki magunkról.

Miért?

Az ön és néhány éhes ember érdekeiért. 1800 embernek kellett és kell ezt a rut játékot nézni.

Azt hittem doktor ur, hogy önnek van annyi felfogása, hogy az ilyen dolgokat megérti; azt gondoltam, bir annyi műveltséggel, hogy belátja, miszerint nem vagyunk eladó marhák, a kik-t Ön a boltajtóból kényekedve szerint dirigálhat; azt is véltem, van önben annyi tapintat, hogy személyes megítámadtatására, mint azt Olay Lajos beszédjére kebe barátja Polónyi tette politikai multjához képest nem így fog választolni. Csálódtam. Ön válaszolt, egyéniségéhez politikai szerepléséhez megfelelőleg, akkora műveltséggel s olyan modorban, mint a hogy az dr. Kiss Sándor szavazatjog nélküli pártvezértől kitelik.

Önre ezért nem fog megharagudni senki, mert ön nemes férfi. Legkevesbbén, a ki nyugodt, tiszta lelkiismerettel bírok.

A pálinka, a mit Önnél Isten jóvoltából a hivatás beittak, kiadta magát a tegnapi nyilatkozatban; most jön a delirium.

A ki mást akar gyalázni, előbb magával legyen tisztában!

Eötvös József báró megírta, — ugyhiszem doktor ur nem igen olvasgatja, hogy: halak sárraldob, nem viszonozom, mert le kellene hajolnom s bemocskolnom magamat, — ha ugyan azon fegyverhez nyulnék.

Ez elvet követem régóta s az ön kedvéért most sem vagyok hajlandó más utra térni.

Kossuth-párti függetlenségi választó polgár.

Egy katona bácsi.

(Válópör história)

Vannak történetek, melyek gyakran megismétlődnek.

Megírják a novellisták még többször, de soha se olyan csattanósan és ügyesen, mint a hogy az élet hébe hóba megczenirozza.

A Kerekes Andras és a Piros Pál esete óta valószínűleg egynehányszor szászor megtörtént már ez is, amiről itt szó van, miudenneféle változatokban.

Megtörténik a falusi fehér házban, de megtörténik a szalonban is (talán itt még többször.) míg a férj oda van.

Ez a cím a legtalálóbó:

„Mig a férj oda van.”

A minap játszódott le a regényes szerelmi história legérdekesebb és legizgalmasabb jelenete egy külső városrészi házban és a jelenet azóta erősen kiszinezve van megírva abban a nagy valóperi irásban, ami immár az illetékes bírāja e ött fekszik.

*

A legérdekesebb jelenet ez volt.

Egy kis legényke, néhány araszt az egész, kaparászott a ház udvarán. Játszott ottan egy talcskával és nagy igyekezettel képezte magát a kubikus munkábaa a fölhalmozott homokdomb kiaknázásával.

A fiuc-ka játszik és a kis kapun meg belépett egy ember: szp czipra ruhája volt, kék kabátja, kék nadrágja, takaros sapkája és egy zsakvászonnal bevont szegényes kuffert czipelt.

Meglátta a fiut, aki abban hagyta a játékát és mintha aztatott kötélel kergették volna a nyakába szedve a lábait, váglatott gyorsan a lakas elé. Ott az ajtóban megállt, dörömbölt és gyerekeszszel egy nagyot visított ijedtében:

— Néné, — egy katona bácsi.

— Ujra dörömbölt és megint kiabált: — Néné, egy katona bácsi!

Az idegen katona, akinek oldalfegyvere nem volt, megállt és nézte a jelenetet. Az arca színe elváltozott. Néhány lépést tett előre ment és ismét megállt.

A gyerek ezalatt az ablakhoz került és azt zörgette és besutogott:

— Nénike, egy katona bácsi.

A katona bácsi már az ajtóban volt, mikor a szép fiatal néni ke piros arca feltűnt a megnyílt ajtóban.

Szép fehér ingváll volt rajta, és mikor meglátta a katona bácsit, örült nagyot sikoltott.

A katona bácsi hüledezve kiáltott rá az asszonyra és megakarja fogni a kezét.

Az asszony kiszaladt az udvarra mint egy bolond és elbujt.

A katona bácsi bement a házba.

S odabent a következő percekben erős drámai jelenetek — puffogtak.

A drámai explozió előzménye pedig ez volt:

Az ember két korosztályon átvérén szerencsésen, uem várta a harmadik sorozást, megházasodott.

A szerelemnek, ha olyan sok a vére és nagy a szíve, mint it volt neki, nem tud várni szenvedés nélkül 24 órát se. Hát még egy esztendő!

Elhíheti az egész világ és az egész utca Nagyon, igazán, őszintén szerették ók egymást.

Azonban jött a harmadik sorozás és a fiatal férjet elvitték Bécsbe, meg aztán Cttaróba is — katonának. Három esztendőre. Természetes dolog, hogy ók megesküdték egymásnak, hogy hűek lesznek. A síró szerelmek olyan könnyen esküsznek, mint a varázsó czigányok.

Elváltak és nem látták egymást három esztendeig.

Három esztendő.

Az ember 24 esztendő, az asszony 19. Sziklából valók ha volnának is, sok idő volna hűvégre a három esztendő.

Az ember az csak meg van az ó kiváltságos férfi jogával.

A cattarói fekete bosnyák Dának és Finiczziák nem jönnek utára a hegyek közül, ha visszatér, nem hallatszik haza a hű asszonyhoz a szenvedélyes fáták hű szerelmi esengése.

— Igen ám, de itthon, a hű asszony is elkezdett bölcsekedni. Tanították is a szomszéd és a nénemasszonyék, hogy lehetetlen az, hogy a 24 éves férj 3 évig hű maradjon hozzá.

Bolond te is.

Hát ó, de is...

Egyszer aztán a szép, igen szép 19 éves asszony azt mondta magában:

— Hát ha ó, én is...

Akkor már ott settenkedett a ház körül egy — legény...

*

Mig egyszer csak a katona bácsi megjött.

(Lásd, mint fent.)

Közigazdaság.

Kőbányai sertés-piacz.

nov. 16.

Hízott sertés árak: 1. Magyar első rendű Óreg nehéz (páronként — 400 kilon felüli súlyban) — krig. 2. Óreg közép (páronként 300—400 kilogram ulyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 20 kgon felüli súlyban) 54-55 krig. 4. Fialat közép páronként 251—320 kg. — súlyban 54—55 krig. 5. Fialat könnyű páronként 250 kg. terjedő súlyban 54—56 krig. Magyar szedett nehéz páronként 280 kg. felüli súlyban 52—53 kr. Közép pk-nt 220g—10 kg. fej súlyban 44—45 krig. Könnyű pk-nt 220 krig. terj. súlyban 43—44 krig. III. Szerbia Nehéz pk-nt 260 kg felüli súlyban 53¹/₂, 55 krig. Közép pk-nt 220—260 kg terjedő súlyban 46—46 krig. Könnyű pk-nt 220 kg terjedő súlyban 53¹/₂—54 krig.

Sertés létszáma 1896 nov. 13-ik napján volt k

Izben 5743 drb. 1896. nov. hó 15-ik napján felhajlott 280 drb. 1896. nov. 15-ik napján elszállított 861 db. 1896. évi nov. hó 16-ik napjára maradt készletben 5162 db. A bizott sertés üzletirányzata — élénk.

Budapesti gabonatözsde.

nov. 16.

A készárúüzlet hivatalos árjegyzései akövetkezők:

B	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	8.10	76	8.10—7.15
»	77	8.20	78	8.25—8.30
»	79	8.30	80	8.35—8.40
Tiszavidéki ó	75	8.15	76	8.20—8.25
»	77	8.30	78	8.35—8.40
»	79	8.30	80	8.35—8.40
Pestvidéki ó	75	8.10	76	8.15—8.20
»	77	8.25	78	8.30—8.40
»	79	8.25	80	8.30—8.40
Fehérmegyei ó	75	8.10	76	8.15—8.25
»	77	8.15	78	8.30—8.40
»	79	8.15	80	8.30—8.40
Bácskai ó	75	7.90	76	7.95—8.05
»	77	8.05	78	8.15—8.25
»	79	8.05	80	8.15—8.25
Észak-magyar ó	75	—	76	—
»	77	—	78	—
»	79	—	80	—
		Min. hekt.-ben		Ar kilogram.
Rozs elsőrendű	uj	70—72	6.65	6.70
» másodrendű	uj	—	6.55	6.06
Árpa takarmánynak	»	60—62	4.00	4.30
» égetni való	»	62—64	5.10	5.90
» serfőzdei	»	64—66	6.50	8. —
Zab	»	39—41	2.45	6. —
Tengeri bánsági	uj	—	4.25	4.30
» más nemű	»	—	4.15	4.20
Repcze bánsági	»	—	0. —	1.57
		—	10.25	10. —

Beszéljen a mamával.

— Gaffon A. —

Nem tudom, vajjon valóban úgy van-e, hanem mindenesetre a következő mód az általános, a melylyel valaki imádott hölgyének a kezét megszokta kérni.

A férfi megfogja kiválasztottjának a kezét és mondja: Oh, Gizi (vagy Margit! Mariska, Böke, Olga) kisasszony, (pardon, nagysám!) akar-e az enyém lenni? Mire a leány szemérmesen lesüti a szemét, gyenge pir lepi el orcáját és e szavakat suttogja: Beszéljen a mamával! . . .

Száz regényben van megírva a leánykérésnek ez a módja és egyetlen egy iskolás ifju leány sem fogná elhinni, hogy másként is történhetne a dolog majd ő vele.

S hogy mégis másként történik néha, arra nézve akarok most néhány példát elmondani, a hol ugyanis másként kérték meg a leányt.

Igy például egy legenda szerű mese elmondja, hogy miként jutott a csár a csárnehöz.

A házasság régen kicsinált dolog volt és a csárévicnek Darmstadtba kellett mennie a menyasszonyáért.

Odaállt hát a leány elé és azt mondta: Apám azt óhajtja, — hogy megkérjem a kezét!

— És az én nagyanyám, a királyné azt óhajtja, hogy én fogadjam az öné. De a szívét . . . és ezzel mindkét kezével megfogta az ifju trónörökös kezét és mélyen tekintett a szemébe, a szívét, azt megpróbálom majd meghódítani.

Csak hogy erre már nem volt szüksége, mert e szavak már meghódították.

Elég furcsa leánykérés volt a nemrég meghalt, volt belga államminiszteré is.

Frére Orbán mikor még szegény diák volt, vizsgái előtt egy gazdag kereskedőnek a leányába szeretett bele. Vizsont szerelmre talált, de alig remélhette, hogy a leány szülei beleegyeznek a házasságba.

Tudod mit — mondja egy napon a leány, — te holnap vizsgázol. — Ha sikerrel teszed le a vizsgákat, akkor egyszerűen eljössz hozzánk a színházba, te belépsz a páholyunkba és ott megcsókolsz, akkor kell, hogy odaadjanak szüleim.

Ugyis történt. Frére Orbán kitüntetéssel vizsgázott le és sietett a színházba, a hol csakhamar kopogtatott a páholy ajtaján, melyen belül kedvese ült. Ez halálápadtan ugrott fel, az ajtó felnyitott és a kettő egy kimondhatatlan csókba forrva össze, egymást átkarolták.

— Aztán kibontakozott a leány és: a vőlegényem! — így mutatta be a ifjut.

Persze, hogy lett nagy skandalum. De a szülők tudakozódtak az ifju után es miután csak jót halottak felőle, hát engedtek. Az eljegyzés nyilvánossá tőn és ezt csakhamar követte a lakodalom.

Elég furcsa módon jutott Mac Kinley a »Bill-jéről hirnemes amerikai elnök is — feleségéhez.

Abban a városban, a hol ő mint ifju élt, a mostani neje tanítónő volt valamelyik iskolában; ő pedig felügyelő egy másikban. Utjokban az iskola felé rendszeren találkoztak a nélkül, hogy ismerték volna egymást és anélkül, hogy szóltak volna egymáshoz, jölehet, mindkettő tudta, hogy ki a másik.

Igy ment ez egy darab ideig. Egy napon aztán, éppen midőn a tanítónő balra akar befordulni, Mac Kinley hamar elébe lép e szavakkal:

— Igy mindennap elválnak utjaink, kisasszony mindig így maradjon ez? Nem haladhatnánk egész életünkön át egy közös uton?

— Mit gondol?

— És ön? — és belenézett a szemébe.

— Megpróbáljuk, — Mondja aztán és kezét nyújtott neki és azóta . . .

Azóta együtt haladnak az életben.

Elég furcsa módon jutott Jones az amerikai író is nejehez.

Megpillantott egy s z é p leányt, a kibe bele is szeretett és azonnal üldözőbe is vette, de a mikor megakarta szóllítani, az oly pillantást vetett rá, hogy inába szált a bátorsága. De végül nem törődött vele és elébe állva köszönt és azt mondá:

— Bocsánat, hogy itt az utcán szólítom meg, de hát csak azt akartam önnek mondani, lenne-e legközelebb a nejem. Mert én szeretem önt?

— Én, én? Én gyűlölöm, mint a hogy minden szemtelen embert gyűlölök — mondá a leány haragosan.

— Annál jobb — mondá Jones, akkor tehát legjobban aráltal tud rajtam bosszút állani, hogy hozzám jön.

És a leány? . . . Nem tudom már, hogy miként történt, de igen rövid idő múlva nejevé lett és boldoggá tette a férjét.

Igy száz meg száz példát lehetne még felsorolni a melyekben másként is jutott az ifju asszonyhoz, mint a »beszéljen a mamával» által: — de most még csak egyet akarok elmondani.

Izabella spanyol királyné házasságát ugyanis.

Egy napon magához rendelé unokatestvérét és így szólt hozzá:

— Ferencz tudod-e, hogy férjhez akar-nak adni?

Tudom — válaszolá ez nyugodtan.

— Te tudod és tőröd ezt? . . . így hát te egy cseppet sem szeretsz engem?

Ferencz ámulva nézett reá.

— Oh, igen de de hát mit tegyek?

Akkor Izabella különös tekintettel nézet reá:

Bolond, mondá — hát végy el!

És kifejezésében volt valami, amit nem lehetett felre érteni . . .

Midőn ama napon az államminiszter ismét szóba hozta a házassági terveket. Izabella félbeszakítá:

Ne fáradjon kérem. Tegnap óta már ugy vagyok, mintha már férjhez mentem volna.

Férjem — Assisi Ferencz herczeg.

És a dolog abba maradt.

— Hja, — néha így is jut az ember férjhez.

Debreczeni városi színház.

Folyó szám. 87. Bérlet szám. 40. Szerdá, 1866. november hó 18-an

A bőregér.

Nagyoperete 3 felvonásban. — Szövegét Hafner és Genée. zenéjét szerző: Strauss János. Sz e m é l y e k:

- Eisenstein Gábor gazdag magánzó
- Rosalinda neje
- Franck fogház igazgató
- Orlofsky herczeg
- Alfréd mester
- Folke jogtudor. jegyző
- Blíne jogtudor, ügyvéd
- Adél, Rosalinda szoba leánya
- Ramussin, követségi titkár
- Mursy, Amerikai
- Ali bey
- Cariconi, marquis
- Frosch, börtönőr
- Iván a herceg komorna
- 1-a Melanie
- Felicita
- Lidi
- 1-ső inas
- 2-ik inas
- Vidor Dezső,
- B. Ruzsinszky Ilona,
- Follinusz Aurél,
- Kállay Lujza,
- Sz. Nagy Imre,
- Békéssy Gyula,
- Püspöky Imre,
- Szendi Anna,
- Falusy Tamás,
- Kiss Pál,
- Olasz György
- Lendvay Ödön
- Szikszay Miklós
- Makray Dénes,
- Szabó Irma,
- Makrayné Aranka,
- Lévay Ilona,
- Csepreghy Irma,
- Unghváry Irma,
- Pápai Gyula,

Történik egy fürdő helyen a jelenkorban. Holnay csütörtökön november 19-én:

A nagymama.

Vigjáték 3 felv., írta: Csiky Gergely.

VASUTI MENETREND.

1896. október hó 1-től. (Egységes vasuti zóna-idő szerint.) Debreczenből indul:

Budapest-felé	gyorsvonat	reggel 8 ó. 15 p.
Budapest-Nagyvárad-felé	délután	12 ó. 36 p.
»	délután	3 ó. 48 p.
»	este	10 ó. 31 p.
P.-Ladány-Nagyvárad felé)	délután	3 ó. 48 p.
»	minden kedden déli	12 ó. — p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este	8 ó. 15 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	este	8 ó. — p.
»	éjjel	3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel	8 ó. 25 p.
Miskolcz-Kassa felé)	reggel	5 ó. 30 p.
Miskolcz-Kassa felé)	este	8 ó. 10 p.
Szerencs-S.-A.-U.-Kassa felé d. u.		4 ó. 02 p.
H.-BöszörményB.-Szt-M felé máv-ról	reggel	5 ó. 28 p.
»	vásártérről	5 ó. 51 p.
»	máv-ról	délután 3 ó. 57 p.
»	vásártérről	4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról	reggel	4 ó. 42 p.
»	vásártérről	5 ó. — p.
Ohat-Köcs-Polgár felé máv-ról d. u.		4 ó. 12 p.
»	vásártérről d. u.	4 ó. 24 p.
Derecske-Nagy-Léta felé	8 ó. r. 35 p. és d. u.	4 ó. 17 p.

Debreczenbe érkezik.

Budapest-Nagyvárad felől	délután	3 ó. 47 p.
»	gyorsvonat	este 7 ó. 09 p.
»	reggel	2 ó. 40 p.
N.-Várad-Pi-Ladány	reggel	5 ó. 12 p.
M.-Sziget-Szatmár felől	reggel	7 ó. 50 p.
»	délután	12 ó. 16 p.
»	este	10 ó. 16 p.
Csak P.-Ladányról	reggel	7 ó. 40 p.
Csak Szatmárról	es e	6 ó. 58 p.
Kassa-Miskolcz felől)	reggel	8 ó. 37 p.
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől	déli	12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől)	este	7 ó. 50 p.
B-Sz-M-H.-Böször felől vásártérre	reggel	8 ó. 09 p.
»	máv-ra	8 ó. 17 p.
»	vásártérre	este 6 ó. 40 p.
»	máv-ra	este 6 ó. 49 p.
F.-Abony felől vásártérre	délután	5 ó. 23 p.
»	máv-ról	5 ó. 32 p.
Ohat-Köcs-Polgár	vásártérre	reggel 7 ó. 50 p.
»	m. á. v. hoz	8 ó. — p.
De ecske-Nagy-Léta felől r.	7 ó. 25 p. d. u.	3 ó. 18 p.

Budapestről-Debreczenbe indul:

az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u. 2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p. » Személy-vonat este 7 ó. 05 p.
az » 2 ó. 40 » » sz. v. (Püspökladányig gy. v. átszállással) este 9 ó. 15 p

MUTATÓ TÁBLA

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órákor ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbírásg szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.

A Gönczy-egyesület „Otthona” a keresked. akad. palotájában.

Museum, a kollegiumban, nyitva van vasárnapként d. e. 10-12-ig.

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn)
Csütörtökön) 11-12 óráig.
Kedden)
Szerdán)
Pénteken) 9-11 óráig.
Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap 2-5 óráig.
Vasárnap délelőtt 9-12 óráig.

HOFFMANN és TÁRSA

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

DEBRECZEN, főpiacz, a főpostával szemben mindenféle

Levélborítékok

a következő olcsó árban kaphatók:

	1000 péld.	1000 péld.
	frt.	kr.
44 H2. Jó, zöldes levélboríték cz. gyomással	2	—
44 V2. Jó, szürke „ „	2	20
44 BB. Jó, kékeszürke „ „	2	20
144 GFL. Erős, recézett világos zöld levélboríték czégyomással	—	2.40
144 LGL. Erős, narancssárga levélboríték czégyomással	—	2.40
44 AM. Erős, szürke levélboríték czégyom.	—	2.40
144 AB. Erős, világos szürke levélboríték czégyomással	—	2.45
144 JED. Erős, kékes szürke levélboríték czégyomással	—	2.50
144 OGS. Erős, sárga levélboríték czégyomással	—	2.50
44 RG. Igen jó világos kék, eres levélboríték czégyomással	—	2.55
44 GK. Igen jó erős kékes eres levélboríték czégyomással	—	2.50
44 AF. Finom vil. sárga levélboríték czégyom.	—	2.60
Jute S. Erős jutte boríték czégyomással	—	2.65
244 A Cellulose igen erős Cellulos sárga levélboríték czégyomással	—	2.70
244 CG. Cellulose. Igen erős Cellulos világos hamuszín levélboríték czégyomással	—	2.70
244 D. Cellulose. Igen erős Cellulos világos zöld levélboríték czégyomással	—	2.70
144 BB. Legfinomabb fehér levélbor. czégyom.	—	3.60
46 BB. „ „ fehér okmány levélboríték czégyomással	—	4.50
46 P. Erős barna okmány levélboríték czégyomással	—	3.—
6 l Patent Erős barna nagy b okmány levélboríték czégyomással	—	3.20
87 V. Erős szürke okmány levélboríték czégyomással	—	2.8
91 AV. Na y Extra vastag patron levélboríték czégyomással	—	1.50

Egyéb nyomtatványokat is hasonló olcsó árban készítünk el.

Minden

Csütörtökön és pénteken szövet, selyem és velez

értékes maradékok eladása

Boros Testvérek

női divat-áruházában

Debreczen, Kossuth-utca 3 sz

Borkimérő

kerestetik a „Korona” cz. vendéglőben. Bővebb felvilágosítást nyújt **Pongó Lajos** kis csapó-utca 381 sz. a.

1197-1896. v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. bíróságnak 20722/1896 P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Debreczeni kölcsönös segélyző egyesület részére Szabó István és neje debreczeni lakosoktól 460 forint tőke hátraiek, ennek 1895 évi nov. hó 2 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 45 frt 85 kr. perköltség erejéig 1896. évi aug. hó 5-én bíróilag lefoglalt és 364 forint 50 krra becsült butorok és egyébektől álló ingóságok **1896 évi november hó 28-án d. e. 10 órákor** kezdetét veendő és Csillag-utca 2673 sz. alatt megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz-fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1896. évi nov. hó 13-án.

Sugár Gyula,
bir. kiküldött.

A millenniumi kiállításon

az állami ezüst éremmel

kitüntetett

saját gyártmányu ékszereim, s antique utánzataim

f. hó 20-tól december hó 1-éig

előállítási áron

fognak elárusíttatni.

Löfkovits Arthur

ékszerész Debreczen.

Nagy-csapó-utca 323. sz.
„Koronához” czimzett

tánczterem

bálokra vagy más alkalmi czélokra kiadó.

Ertekezhetni kis-csapó-utca 381. sz. déli 12 órától d. u. 3 óráig **Pongó Lajos** elnök-nél.

Arany Erem. **Kárpáti mellszörp** Erdem Erem.

KÖHÖGÉS ELLEN

mell- és tüdőbetegék részére.

Ezen szörp mell- és torokbajoknál, elnyalkasodás, rekedtség, idült hurut, inger és számarköhöges, nehéz lélegzés, tüdővész, továbbá általános és gyomorgyengeségnél legjobb sikerrel használatik.

A mellszörp gyermekeknek is adható. Egy nagy üveg ára 80 kr., egy kis üveg 50 kr.

Kárpáti mellpasztillák.

Ezen pasztillák a magas Tátrán található gyógyfüvek és gyökerekből készülnek, szintén legjobb sikerrel használhatók a fentebb felsorolt betegségeknek. Egy doboz ára 25 kr.

Kárpáti mellthea.

Egy nagy csomag 40 kr., egy kis csomag 20 kr. Szintén kitünő sikerrel használhatók a fentebb felsorolt betegségeknek.

Valódi minőségben kapható a készítő **Molnár Lipót** gyógyszerésznél Kassán, Debreczenben **Tóth Béla** gyógyszerésztárában Tisza-Palota.